

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 2. maj 2007
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2005-775-0002
Dok.: IHT40466

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 23 vedrørende forslag til Arvelov (L 100), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2007.

Lene Espersen

/

Anne Kristine Axelsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 23 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til Arvelov (L 100):

”Ministeren bedes kommentere materiale modtaget i forbindelse med Kirsten Reimers Lunds indlæg ved internt ekspertmøde i Retsudvalget 26/4-07 vedrørende L 100 (Arveloven), jf. L 100 – bilag 14.”

Svar:

1. Det vedlagte materiale fra advokat Kirsten Reimers-Lund indeholder eksempler på ægtefællens tvangsarveret efter henholdsvis lovudkastet i betænkning nr. 1473/2006 om revision af arvelovgivning mv. og det fremsatte lovforslag. Desuden indeholder materialet forslag til en alternativ regulering af ægtefællens tvangsarveretlige stilling.

2. Justitsministeriet skal indledningsvis bemærke, at reglerne om ægtefællens (og børnenes) tvangsarv kun er relevante i de situationer, hvor arveladeren har ønsket en anden fordeling end arvelovens legale regler og derfor har oprettet testamente.

Hvis arveladeren ikke har oprettet testamente, vil det følge af de legale regler, som foreslås med lovforslaget, at ægtefællen arver halvdelen af boet. Lovforslaget indebærer således en styrkelse af den længstlevende ægtefællens retsstilling, da ægtefællens legale arveret efter de gældende regler kun er 1/3 af boet.

En arvelader, der ønsker en anden fordeling end den, der følger af de legale regler, må oprette testamente. Den nedsættelse af ægtefællens og livsarvingernes tvangsarv, som følger af lovforslaget, indebærer, at testator får en større frihed til at disponere over sin formue ved testamente. Dette betyder, at det bl.a. bliver lettere at ligestille sammenbragte børn i arveretlig henseende, og at gennemførelsen af generationsskifter af erhvervsvirksomheder lettes.

3. Efter lovudkastet i betænkningen udgør ægtefællens tvangsarvebrøk $\frac{1}{2}$ af den legale arvelod, mens livsarvingernes tvangsarvebrøk udgør $\frac{1}{4}$ af den legale arvelod.

I det fremsatte forslag foreslås det, at ægtefællens tvangsarvebrøk nedsættes til $\frac{1}{4}$ af den legale arvelod. Det fremsatte lovforslags udformning af tvangsarvereglerne betyder, at tvangsarvebrøken for ægtefællen og

livsarvingerne bliver ens. En sådan udformning af reglerne om tvangsarv indebærer, at reglerne bliver væsentligt enklere, fordi den testationsfrie del af boet altid vil udgøre $\frac{3}{4}$ (75 %) af boet.

Baggrunden for den foreslåede udformning af reglerne om tvangsarv er nærmere behandlet i pkt. 3.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det fremgår bl.a. heraf, at det efter Justitsministeriets opfattelse er væsentligt, at arvelovens legale regler bliver så klare og enkle som muligt. Hertil kommer, at ægtefællens ret til tvangsarv kun har praktisk betydning i meget få tilfælde, fordi ægtefæller som hovedregel vil ønske at begunstige hinanden i et testamente. En ægtefælle, der ikke ønsker, at den anden ægtefælle skal arve den pågældende, vil derfor som udgangspunkt blive separeret eller skilt og derved bringe den gensidige arveret, herunder tvangsarveretten, til ophør.

4. Som nævnt indeholder materialet fra advokat Kirsten Reimers-Lund forslag til en alternativ regulering af reglerne om tvangsarv.

Advokat Kirsten Reimers-Lunds forslag indebærer, at ægtefællens tvangsarvebrøk udgør $\frac{1}{2}$ af boet frem for $\frac{1}{4}$ af den legale arvelod, som det foreslås i lovforslaget. Endvidere indebærer forslaget, at livsarvingernes tvangsarvebrøk udgør $\frac{1}{4}$ af boet frem for $\frac{1}{4}$ af den legale arvelod, som det ligeledes foreslås i det fremsatte lovforslag.

I lighed med lovudkastet i betænkningen vil advokat Kirsten Reimers-Lunds forslag indebære en differentiering af ægtefællens og livsarvingernes tvangsarv, der vil føre til mere udviklede arveberegninger.

Forslaget vil endvidere føre til en væsentlig begrænsning af arveladerens testationskompetence, idet arveladeren således alene vil have mulighed for at testere over $\frac{1}{4}$ af boet i tilfælde, hvor den pågældende efterlader sig både ægtefælle og livsarvinger. Dette er også set i forhold til gældende ret en væsentlig begrænsning, da testator efter de gældende regler altid vil kunne testere over mindst $\frac{1}{2}$ af boet.

Hertil kommer, at ægtefællens tvangsarveret som nævnt kun har meget begrænset praktisk betydning som beskyttelsesregel, idet ægtefæller som hovedregel vil ønske at begunstige hinanden i et testamente, medmindre der er tale om generationsskifte af erhvervsvirksomhed mv.

Justitsministeriet kan på denne baggrund ikke tilslutte sig den udformning af reglerne om tvangsarv, der foreslås af advokat Kirsten Reimers-Lund.